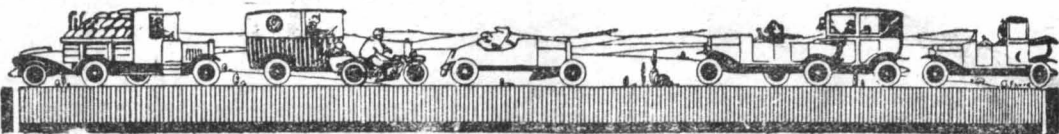


ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ



ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τό φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμιάς 4. Η Αθήνητες υπερπληρής των παρά των Ύποπτακτορείων απογορεύεται.

Η υπό τών αναγνωστών μας αποστελλομένη συνεργασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιωμάτων κρίσεως εκ δραχμίων πέντε εις γραμματόσημα, δεν λαμβάνεται όη' θνήν.

Πολλοί αναγνώσται μας μάς γράφουν ότι επιθυμούν να προμηθευθούν τας εκδόσεις μας και να έγγραφον συνδρομητά των περιόδικών μας, άλλα δυσκολεύονται εις την έκδοσιν επιταγών. Για να τούς διευκολύνουμε σχετικώς, τούς πληροφοροῦμεν ότι δεχόμεθα τόν αντίστοιχόν των συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ήμερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, οιασδήποτε τιμῆς.

Γ α β - Γ α β, Θεσσαλονίκη. Μάς γράφετε στην επιστολή σας :

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Είμαι και γώ αναγνώστης σου, από την πρώτη στιγμή που εξεδόθη, και σε φιλάω σαν κάτι πολιτισμώτατο, δ' μένο σ'ε τόνους. Παρουσιάθηκα και γώ από τα «Κάρτ-Ποστάλ» σου, εκεί δηλαδή που δημοσιεύετε τα «εμπνευσμένα ή άβυσθατα από φαντασίαν ποιήματα των Νεοελλήνων ποιητών ! Κόλλησε, πανίθεμα την, και σ'ε μένα ή ποιησι, ή μάλλον εννεπύθηθη τόσα χρόνια τόρα διαβάζοντας τά μεγαλοήχηματα τών ποιητών του «Κάρτ-Ποστάλ» ! Καί, ό τοῦ θαύματος ! Ήγιναν μεγάλοις ποιητής ! Αιμή ! Γι' αυτό δημοσιεύετε και τό δικό μου άριστοήχημα, ήη τυχόν, ποδός ξέρει, και εμπνευσθέν, διαδιδόντάς το, και ενώ τόσα χρόνια ήσαν μαθητής των, γίνω δασκάλος των και λαίπουν να μάς εννοχλούν τέλος πάντων,ποι' σώνει και καλά θέλουν να τούς χειρονομήσωμεν δίους ποιητάς ! Μη χειρότερα ! Διαδίδετε σάς παρακαλώ μέγιστο τέλος το ποιήμα μου, άς τό ποιήμα έ-τοι, και θά με καταλάβετε περίφημα τί θέλω να εκφράσω. Δεν έρχομαι ούτε για ποιητής, ούτε για να τό κρίνετε», κλπ. κλπ.

Δυστυχώς όμως, φίλε κίριε, τό ποιήμα σας δεν εινε καλό, έστι και άν έγραψα προχίλιος και για να αστυρῆτε τούς κακούς ποιητάς της παρούσης αέλιου. Επληγάτε, δηλαδή, και σεις μέσοι από λιμάνι !... Κοιράγιο ! Τι να γίνη !... Το «Κάτω από τή Φιλόρα», τό πρώτο δηλαδή βιβλίο που χαρίζε τό «Μπουκέτο» σ'ούς αναγνώστας του με 4 δελτία και 8 δραχμάς, έτάλλη σ'ε επαρχίαι και σ'η Θεσσαλονική φυσικά, φροντίστε να τό παραλάβετε άσπιν... Εύ άγ. Δού άκαν, Ένταύθα. Μάς γράφετε στην επιστολή σας :

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Ως τακτικώτατος αναγνώστης σου, έ-λαβα κι' ενώ τό θάρρος να σου στείλω τό ένω αυτό διηγημάτα και τό ποιήμα, να τό εγγράψην και να μου πῆς άν εινε καλό σ'η στήλη του «Κάρτ-Ποστάλ», κάθε ένα χωριστά, για να ξέρω τό λάθος μου, άν υπάρχουν βέβαια ή αν εινε καλό, να μου τό δημοσιεύσης. Σ'ε ελξα Ξενοσταύωμεν και άλλοτε ένα διηγημα. Μά από τότε έχω κάνει προόδους σ'η φιλολογία και σ'η λογοτεχνία, μ' έλο που δεν είμα τοῦ επαγγέλματος αὐτοῦ. Αούτον, παρακαλώ, κρίνατε επικριώς, γιατί νομίζω ότι εινε άρκετά καλά για δημοσίευσιν. Περιμένω απάντησι σας στο αγαπημένο μου με πριονικό τάχιστα. Με πολύ άγάπη».

Έκ τών έργων σας, λοιπόν, τό αθά Ξενοστάξι δεν εινε διηγημα, ός τό άνομαστό, άλλα πελοπράξι, άγι επιτυχές όμως. Κοινό και χωρίς ήνος ποιήσας. Και τό «Φίλι το Χωρισμό» όμως δεν μπορεί να άνομασθί διηγημα. Τα διηγηματά έχουν όποθού, άδία λόγου, δράσι, πλοκή, έχου την αρχιτεκτονική τους. Μπορούν δε άλλω και χωρίς όποθού να εινε διηγηματά και μάλιστα ά-έξοδωτα, λογοτεχνικά γραμμένα. Τό δικό σας δεν έχει κανένα τέτοιο προτίρημα και έχει πολλά έλαττώματα και λάθη πλείστα. Κι' έρχομθα στο ποιήμα σας, τό όποιο επίσης δεν εινε ποιήμα, δεν εινε καν προσθήσια στιχογραφία. Και να ή άποδείξι :

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Θυμάμαι άκόμη όταν ζούσε ή καλή μη ή γιαγιά ποῦταν μιά χειμωνιάτικη του Γενναριού βραδυά...

Ή φάσις έξω μένετα βογγά ά να ούδράζουσαν τό σιουχιά και μεϊς στο τζέμα γύρω σ'η φωτιά λέγαμε σ'ην καλή μη ή γιαγιά...

Νά Ξενοσταύωμεν λιγάκι δεν λές κανά παραμύθι... Κι' άρχισε τότε να μάς πῆ για κάποια νεράδια Ξεκουστή...

Μιά φορά και ένα καιρό, λέν σέ κάποιο γενοτικό χωριό, μιά κόρη άγάπησε ένα νέο τρελλά, ποῦ για τό κάλλη της μηλούσασ' (Ψάλα τό χωριά...

Κι' αὐτή σαν είδε τήν άγάθη του (πολλή, άγάτησε αὐτόν άκόμη που πολλά...

Μά μιά νεράδια πούτιχε να διή ό νιός τήν κόρη με μιά λαχτάρα να (φιλή) σ'η στήθη νάθη τρωμερή...

Και να μιά μέρα μιά γοστή ποῦ μένη άκόμη Ξεκουστή... σ'ης λίμνης πέρα τό κωριάμα να (νερά) σ'ην άγγαλιά της χάνεται στο χά...

Μά τόνειο δεν κράτησε πολύ γιατί ή νεράδια εινε έκεί... Με μ'ας άιστοράται και βροντά...

σκαζουσαν, ούδράζουσαν τό στοιχειά... άντάρα πέτσι ή καταχνα άνάθ μα σ'ην Ξυτική γεννιά...

Και τόρα, άκούετε τή συμβουλή μας : Μη γράφετε ότε πῆς ότα έμμεταρα. Διαδίδετε μένον, διαδίδετε για να μορφοθῆτε πρότον κάπως και να μπῆτε στο νόημα της τέχνης. -- Δ. Πιστήν, Δομοκον. Θά σάς άπαντοήσωμεν ήδη. Δεν πρέπει να παραπονήθε. Ή Ηστολιές εινε πολλές κι' άναπονομε στον κα-ρίνα με τή σειρά του. Και τόδε νέους λογοτέχνας τούς συμπαθούς και τούς ήσθηθους. Άλλα πρέπει να γράφουσαν κι' αὐτοί κάτι, να παροῦν έλλείδος. Δια-φορετικά κάθε καλή μας προσθήσια συντρίβεται επί των άνακόν λόγου γρα-φῆτε παραμένον κατό δριμυτόν Ύποπτακτορείον της νήσου σας, όποτε σ'ας παρακαλούμε να μάς πληροφορήσετε σχετικώς. -- Β. Γ. Μαντόπουλ ο ν. Πειραιά. Σ'ας εδχαριστούμεν για τό καλά σας λόγια. Το διηγημα σας όχι έ-πιτυχές. Πολύ πρόχειρα γραμμένο. Κό το ποιήμα επίσης. Ίδού :

Ή έπος ειν' άόματες τ' άλλους δεν κοιτάζει από πείλαγγ μακρινά τούς σκιάθουσαν του φαναξί. Ή έπος ειν' άπύπτερος και τῆς καρδιάς μαρτυρίαν άνίκητος, άπύπτερος, εις τό πάλαια μαιναίε.

Μη γράφετε. Διαδίδετε μένον. Αὐτή εινε ή μόνη συμβουλή που υποτρομῆ να σάς δώσωμε. -- Θ ω μ. Γ. Μην άπελπίζεθε... Μπορείτε να ήσκολοθῆτε να γράφετε ποιήματα. Το σημερινό σας έχει άρκετά αόθια, να τό άθινα πο-λό ή άτεχη στιχογραφία του. Διαδίδετε τούς καλούς ποιητάς -- από τό ποιήμα σας φαίνεται ότι σ'ας άρσισε πολύ ό άληθινότερος Πορόρας -- και φά-γοτροφ. όταν γράφετε τίποτε άλλο, τό εναλλάμει. -- Τάσων Ξένου, Αό-στραλίν. Ράσιο λάθος φαίνεται άθ έγινε, σχετικώς με τό ποιήμα του φί-λου σας, Περιμένουμε... -- Χρ. Χρηστίδη ν. Κωνσταντινούπολι. Το ποιή-μα σ'αίτην και φανερώσει ότι άγνοείτε άκόμη τή στιχογραφία. Όλοι σχε-δόν οι στιχοι του καιρ'άσασοῦνι.

Όσον άφορά τό δυό πελοπράξιματά σας, πολύ κοινά στο θέμα τους--Μ. Σ ταιμς, Ένταύθα. Το διηγημα σας άθνο και ά-τελες σ'η διαπόθη. Το λειπει εντελούς ή λογοτεχνική χάσις. -- Παπαχαρί-λασον, Άρπον. Το ποιήμα σας όχι κα-κό, ός μάλιστα ποῦ Κροσάλλη. Μά ή ποιήσια αὐτή δεν εινε τίς έποχῆς μας. Εινε έπίσημα μέλητα αν εινε ποῦταν έ-κασό βέβαια ό Κροσάλλος, με νιά τήν έποχή του. Κάθε υμνωπε που διαος εινε κοινή θεματογραφία, ποῦ δεν έχει ανόσι με τή ποίση... -- Β. Ζέουσον, Άση-μονοδαι (Ηπειού). Το ποιήμα σας όχι επιτυχές. -- Παν. Γουναρίδην ν.

Το διηγημα σας «Πλουσιονομική Τρα-γουδιόσι άνευτινός. -- Α. Ν. Παπα-κόσταν, Ένταύθα. Το ποιήμα σας ε-κπιτυχές. -- Μ. Χρήστου, Καστρέ. Το διηγημα σας άνεπιτυχές. Το μόνο που υποτρομῆ να σ'ας υποδείξωμε για να γρά-φετε καλύτερα, εινε επί του παρόντος να γράφετε σύμφωνα με τή Γραμματική και τό Συντακτικό και να μελετήσετε φιλο-λογία. -- Δημ. Μπαράλην. Και τό δικό σας διηγημα άνευτινός. -- Δι-κτέον. Και τό δικό σας επίσης.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ» ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΑΣ : Ύδρος ΔΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419) Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατοικία : Χαλάνδρι) «Όροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» \*Εσοτερικό δ' εν έτος Δρχ. 200 !! \*Εξωτερικό Δολλάρια δ' 7 \*Εξάμηνος \* 100 !! \*Αμεικτής \* 8 και δι' όλην τήν Άφρικήν και Βαλκάνικόν Κοινόν έπίστω συνδρομή αολῶν 30 ΑΙ επιστολή και τό χρηματικά έμβόσηματα δέου ν' άπευθύνονται πρὸς τόν Ίδιοκτήτην της «Οικογενείας» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Δέκα 7 Τμή έκδοτου φύλλου Δρχ. 4 ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΓΠΠΡΟΣΟΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» \*Εν Άμερικῆ, δια τήν έγγραφην συνδρομητά και δια τήν κατά φύλλον πόλησιν ή Έταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City,έκτροποσημειώνη παρά τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, και εν Βελγικῶ Κοινῶ δ κ. Γεώργιος Άντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo Belge, έπου δέον ν' άπευθύνονται ό άνδισακρομῶνι.